

การเขียนบาลีอักษรไทย (เทียบบาลีอักษรโรมัน)

พยัญชนะล้วน: ก (k) ข (kh) ค (g) ส (s) ° (ṃ)
 (พยัญชนะล้วน เขียนด้วยมีเครื่องหมายจุด (พินทุ) อยู่ข้างล่าง (ยกเว้นนิคคหิต))

สระล้วน: อ (a) อา (ā) อิ (i) อี (ī) อุ (u) อู (ū) เอ (e) โอ (o)

พยัญชนะ-สระ: ก (กอุ ka) กา (กอา kā) กี (กีอิ ki) กี้ (กี้อิ kī)
 คุ (คุอุ ku) กู (กูอุ kū) เก (เกเอ ke) โก (โกโอ ko)
 ในวงเล็บคือการเขียนแยกพยัญชนะออกจากสระ โดยต้องเขียนพยัญชนะไว้หน้าสระที่ต้นอาคัยเท่านั้น
 สระอะ (อ) ในบาลีอักษรไทย ไม่ปรากฏรูปเมื่อประกอบกับพยัญชนะ (= สระจม)

สระ-นิคคหิต: อੰ (อ° am) อิ°/ อี° (อิ° im) อุ° (อุ° um)
 นิคคหิต (°) เป็นพยัญชนะพิเศษ ต้องเขียนไว้หลังสระเสียงสั้นเท่านั้น
 สระอิ เมื่อตามด้วยนิคคหิต นิยมใช้รูปสระ อี แทน อิ°

พยัญชนะ-สระ-นิคคหิต: กัม (กอุ° kam) กิ°/ กี้° (กีอิ° kim) คุ° (กอุ° kum)

อักษรไทย เขียนสระไว้ทั้งด้านหลัง/หน้า/บน/ล่าง ของพยัญชนะต้น
 ต่างจาก(ภาษาบาลี)อักษรโรมัน ซึ่งเขียนสระไว้หลังพยัญชนะต้น

สระอยู่หลัง:	ก (กอุ ka)	กา (กอา kā)	สระอยู่หน้า:	เก (เกเอ ke)	โก (โกโอ ko)
สระอยู่บน:	กี (กีอิ ki)	กี้ (กี้อิ kī)	สระอยู่ล่าง:	คุ (กอุ ku)	กู (กอุ kū)

พยัญชนะที่เป็นอัทธนะ (ย ร ล ว ส ห พ) ออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะอื่น (หรือที่เรียกว่า พยัญชนะ ๒ ตัวอาคัยสระเดียวกัน)
 เมื่อมีสระ เอ โอ เครื่องหมาย ะ โ จะวางอยู่กลางพยัญชนะทั้ง ๒ (เช่น เทว) ฉะนั้น จึงเลื่อนสระ เอ โอ ไว้หน้าพยัญชนะ
 ทั้ง ๒ ตัว (เช่น เทว) เพื่อให้เห็นการควบกล้ำ (คืออาคัยสระเดียวกัน) ชัดเจนขึ้น อย่างไรก็ตาม การเขียนทั้ง ๒ แบบนี้ออกเสียง
 ไม่ต่างกัน ฉะนั้น จึงควรศึกษาเรื่องอัทธนะ เพื่อให้สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง (สีน้ำเงิน คือแบบที่คำนั้นๆ นิยมเขียน) เช่น

แบบ ๑	แบบ ๒	แยกพยัญชนะ-สระ	เทียบอักษรโรมัน	คำอ่าน
<u>เทว</u>	<u>ทเว</u>	<u>ทวเอ</u>	dve	<u>เท่ว</u>
<u>ประสู</u>	<u>ปรสูเว</u>	<u>ปรสูวเอ</u>	parasve	<u>เส่ว</u>
<u>อเนวติ</u>	<u>อนเวติ</u>	<u>อนวเอติ</u>	anveti	<u>อะเน่วติ</u>
<u>ชฎิลเตว</u>	<u>ชฎิลตเว</u>	<u>ชฎิลตวเอ</u>	jatilotveva	<u>ชะฎิลเต่วะ</u>
<u>อณฺฏเตรว</u>	<u>อณฺฏตเว</u>	<u>อณฺฏตวเอ</u>	aṅṅtrevā	<u>อัญญะเต่วะ</u>
<u>ตเตรกั</u>	<u>ตตเรกั</u>	<u>ตตเรวเอ</u>	tatrekaṃ	<u>ตัต-เต่ว-กัง</u>
<u>พาลฺเลน</u>	<u>พาลเลน</u>	<u>พาลยเอน</u>	bālyena	<u>พา-เลีย-นะ</u>
<u>จิตตเกลเสหิ</u>	<u>จิตตกลเสหิ</u>	<u>จิตตกุลเอเสหิ</u>	cittaklesehi	<u>จิต-ตะ-เก่ว-เส-หิ</u>
<u>นิโครธ</u>	<u>นิครุธ</u>	<u>นิครุเอธ</u>	nigrodha	<u>นิ-โคร่ว-ชะ</u>
<u>รุฬฺห</u>	<u>รุฬฺโห</u>	<u>รุฬฺหเอ</u>	rūlho	<u>รุฬฺโห รุฬฺโห</u>
<u>ปโณห</u>	<u>ปณโห</u>	<u>ปณหเอ</u>	pañho	<u>ปโณ่ว ห</u> <u>ปณโห</u>
<u>อเมห</u>	<u>อมเห</u>	<u>อมหเอ</u>	amhe	<u>อเม่ว ห</u> <u>อเม่ว</u>
<u>ตุเมห</u>	<u>ตุมเห</u>	<u>ตุมหเอ</u>	tumhe	<u>ตุเม่ว ห</u> <u>ตุมเห</u>

(เครื่องหมาย ° เรียกว่า ยามักการ แสดงการออกเสียงกล้ำ)